

og opfordring til vold vil afskaffe demokratierne og indføre islamisk lov.

Den diskussion, der var her i Folketinget forleden, var et skoleeksempel på, hvordan man fra andre partiers side forvirrer og forvirrer begreberne. Dansk Folkeparti har derimod i lang tid været opmærksom på denne forfærdelige midaldersformørkede forening, og offentligheden blev igen opmærksom på foreningen, da den på omdelte løbesedler opfordrede til at myrde jøder. Der er ifølge grundlovens § 78, stk. 2, ikke noget som helst at rafle om. Foreninger af denne type skal opløses ved dom, og justitsministerens helt selvfølgelige pligt er at tage det første skridt i denne retning. Specielt en borgerlig regering med en konservativ justitsminister burde overhovedet ikke tøve med et sådant initiativ, og naturligvis vil Dansk Folkeparti forfølge sagen, indtil Hizb-ut-Tahrir ulovliggøres.

Samtidig med, at de fanatiske foreninger i stigende grad vinder gehør blandt unge anden- og tredjegerationsindvandrere, ser vi skræmmende eksempler på, at danske lobbyister for indvandringsindustrien skubber asylansøgerne foran sig i deres kamp mod den nye lovgivning, som regeringen og Dansk Folkeparti har indført. At 27 irakiske asylansøgere, som ikke kan fem ord på dansk, på én gang pludselig og helt af sig selv finder på at besætte Københavns Domkirke – tilfældigvis præcis den kirke, hvor domprovst Anders Gadegaard residerer, den domprovst, som er et fremtrædende medlem af den mere eller mindre betænkelige forening Flygtninge under Jordan, som skjuler afviste asylansøgere – er det ikke lidt mere end et tilfælde? Jeg tror det.

Regeringens holdning til kirkebesættelsen giver nok lidt anledning til undren. At kirkeministeren finder det nødvendigt at opmuntre kirkebesættterne ved at aflægge dem hoflighedsbesøg er én ting, men integrationsministerens handlemåde er altså langt mere forbavsende. Den ene dag siger integrationsministeren til medierne det, han skal, og det, vi forventer, nemlig at ingen kan sulte sig til en opholdstilladelse. Nej, naturligvis ikke, for hvad vil det dog ikke føre til, hvis man bare kan besætte en kirke og så opnå den opholdstilladelse, som man håber på, man får, også efter at man måske har fået afslag på en ansøgning? Det var dét, der var tilfældet i forbindelse med kirkebesættterne. Det var ikke sådan, som det først forløb i pressen, at alle blot ventede og var desperate over en langsommelig sagsbehandling; nej, mange af dem havde fået

afslag, men gjorde alligevel det, at de besatte en kirke. Jeg synes, det er uanstændigt.

Kl. 16.10

Den næste dag sender integrationsministeren så andre signaler ud, og det er altså ikke tilfredsstillende. Det må jeg sige klart og tydeligt for Dansk Folkepartis vedkommende. Det er ufatte ligt, at regeringen på denne måde følger eksemplet fra tidligere regeringer og lader sig trække rundt i manegen af den danske indvandringsindustri. Jeg er overbevist om, at danskerne havde forventet noget andet, men jeg hører meget gerne kommentarer fra regeringen vedrørende dette problem senere på dagen, eller måske allerede med det samme.

EU-konventet har påbegyndt sit arbejde. Dansk Folkepartis repræsentanter, hr. Peter Skaarup som medlem og hr. Per Dalggaard som suppleant, holder sig hele tiden for øje, at de ikke kun arbejder som repræsentanter for Dansk Folkeparti, men som repræsentanter for en bred folkelig EU-modstand.

Den første og største opgave for DF bliver derfor at arbejde for, at EU bliver rullet tilbage, at EU skal være det, som det fra danskernes side var tænkt som, nemlig et samarbejde mellem suveræne stater. EU-konventet lægger beklageligvis op til noget helt andet, nemlig en egentlig føderation, en superstat med en EU-grundlov, som skal stå over vor egen grundlov. Det vil Dansk Folkeparti naturligvis i de kommende måneder modarbejde alt det, vi overhovedet kan.

Dansk Folkeparti forventer, at den nye regering i modsætning til den tidligere lytter til det danske folk, også og ikke i mindst når det drejer sig om EU. Og jeg har med tilfredshed bemærket, at statsministeren ikke har nogen som helst planer om i denne valgperiode at forsøge at ændre noget som helst i vores EU-forbehold. Det hører jeg også meget gerne en kommentar til senere.

Jeg vil i øvrigt herfra ønske statsministeren og den øvrige regering held og lykke med opgaverne i forbindelse med varetagelsen af EU-formandskabet.

En meget stor del af den nye lovgivning efter valget er blevet til i samarbejde med Dansk Folkeparti. Det har fra mange sider været kritiseret som værende blokpolitik. Nu er det jo som udgangspunkt altid en regering, der vælger sine samarbejdspartnere og afsøger de muligheder, der er. Men jeg synes faktisk også ud fra den debat, vi allerede har haft her i dag, at det har væ-